

givelse af, hvad de virkelig have forbrugt i Porto, og naar der tages tilbørligt Hensyn dertil, ser Udvalget ikke rettere end, at der ogsaa ad den Vej kan indvindes tilstrækkelig Erfaring. Udvalgets Forslag gaar altsaa ud paa, at man paa dette Punkt bør blive ved den hidtilværende Ordning, ialtsind indtil man kommer til en Omordning af hele Forholdet. Maaſte det kan ske ved et Forslag til Forandring i Bestemmelsen i Postlovens § 15, hvis man fra anden Side, f. Ex. fra den ærede Ministers, skulde ønske en saadan almindelig Forandring. Men saa følger det naturligt ogsaa af sig selv, at naar Portoerstatningen staaar paa Kontorholdsloven, maa den være underkastet Kritik. Udvalget har imidlertid erkjendt, at af de Punkter, der staaar paa Kontorholdslovene, er dette et af de vanskeligste at kritisere, og det har endvidere erkjendt, at netop under de nævnte Forhold, under hele den Udvikling af Postvesenet, der finder Sted, kan der være særlig Grund til at være varsom i Henseende til Portogodtgjørelsen, og skjøndt enkelte af Udvalgets Medlemmer paa flere Punkter have været betænkelige ved at gaa til saa store Beløb som dem, Embedsmændene opgave at have forbrugt, har dog hele Udvalget været enigt om iaar at lægge Embedsmændenes Indberetning til Grund i det Hele taget. Kun paa et eneste Punkt er man fravegen dem, og det er ikke, fordi man finder den vedkommende Portoudgift usforholdsmæssig høi, men af en anden Grund. Skal man nemlig tage Hensyn til Embedsmændenes Indberetning om deres Portoudgift, følger det af sig selv, at det maa være deres virkelig forbrugte Udgift, der opføres, og at det ikke er tilstrækkeligt, at Embedsmændene opføre en kalkulatorisk rund Sum. Ved tre Embeder have Embedsmændene nu fulgt den Fremgangsmaade ikke at opføre, hvad de virkelig have forbrugt, men kun et rundt Tal. I to af Tilfældene er dette Tal imidlertid temmelig lille, og saavidt man kan se, afviger det ikke væsentligt fra, hvad der efter tidligere Regnskaber virkelig er forbrugt, saa at der ingen Anledning har været til at protestere der; men ved det tredje Embede, nemlig det i Østre- og Vestre-Hanherred, har Embedsmanden for de tre sidste Aar opført et kalkulatorisk Beløb af 200 Kr., hvilket er betydelig høiere end det Beløb, han har brugt i den Tid, han førte Regnskab over Porto, og Udvalget har da ment, at man burde lægge de to første Aar, som ere nøiagtigt opgivne, til Grund. Dette er, hvad jeg har at sige med Hensyn til dette Punkt. — Paa de enkelte Embeder skal jeg i det Hele ikke indlade mig, medmindre de skulde blive fremdragne fra anden Side, idet jeg iøvrigt henholder mig til Betænkningen. Men et Par af dem maa jeg dog omtale lidt nærmere. Det ene er Embedet i Hammerum Herred. Der vil det maaſte forundre adskillige Medlemmer at se den store Forhøielse, som Udvalget er gaaet ind paa.

Den forrige Embedsmand, som var sportellønnet, har i sine Indberetninger oplyst, at han har forbrugt 2,400 Kr. om Aaret, og det, som Udvalget nu foreslaar, er, afsat fra Porto, omtrent 1000 Kr. mere. Det er en meget betydelig Forhøielse, men der har været meget gode Grunde dertil. Ganske vist have flere af Udvalgets Medlemmer været betænkelige derved, men efterhaanden er man dog ved de fremkomne Oplysninger b'even overbevist om, at det vil være rigtigt. Vi staa her ligeoverfor et Tilfælde, som ikke er saa sjældent i Kontorholdslovene, at man, naar et Embede gaar over fra sportellønnet til fast Gage, ikke kan tage synderligt Hensyn til, hvad den afgaaende sportellønnede Embedsmand opgiver at have forbrugt. Det er en almindelig Skik i saa Fald at sammenligne Embedet med et andet af noget lignende Bestaaffenhed, og Ministeren har i sit oprindelige Forslag troet at kunne sammenligne Embedet i Hammerum Herred med Embedet i Bølling og Nørre Herreder. Denne Sammenligning har imidlertid Ministeren senere maattet frasælde, thi den har vist sig ikke at være holdbar, da der er en meget stor Forskel mellem disse to Jurisdiktioner. Hammerum er 23 □ M. stort og har henved 15,000 Indbyggere; Bølling og Nørre Herreder derimod 15³/₄ □ Mil og har kun henved 13,000 Indbyggere. Det er altsaa baade i Udstrækning og Folketal betydeligt mindre. Og naar man ser paa Forretningernes Mængde, viser det sig ogsaa, at de have været langt flere i Hammerum end i Bølling. Jeg skal ikke glemme gaa hele Listen, men blot nævne, at der i samme Tidrum af Politifager har været 213 i Hammerum, 55 i Bølling, af ordinære Netsfager 119 der, 63 her, at der har været 13 Fallitter i Hammerum og kun 1 i Bølling og jeg kunde saaledes gaa videre; næsten paa alle Punkter har der været langt mere at bestille i Hammerum end i Bølling. Et andet Embede, som man maaſte bedre kunne sammenligne det med, er Ringkjøbing og Ulfborg Herreder, idet Folkemængden saavel som Forretningernes Antal der er omtrent den samme, maaſte endog noget større i Hammerum. Men Ministeren har ikke troet i sin Skrivelse at turde foreslaa et saameget høiere Beløb, som Embedsmanden i Ringkjøbing Amt har, nemlig noget over 3,800 — jeg huffer ikke i Diebliffet nøiagtig hvormeget — Ministeren har nøiedes med at foreslaa et Beløb af 3,420 Kr. foruden Porto. Udvalget har ogsaa erkjendt, at der paa Grund af de særlige Forhold i Hammerum kunde være af god Grund til at gaa til en betydelig Forhøielse. Der er flere Ting, som derved ville komme i Betragtning. I Hammerum Herred tage naturligvis Forretningerne langt længere Tid end i de fleste andre Jurisdiktioner paa Grund af de overordentlig lange Veie; hvad der ellers kan gøres i saa Tider, tager der hele Dage. Og dernæst er der jo flet et stort Opſving derovre i Juris-